

Nr.

8

De Jeugd van Tegenwoordig

De drie rappers en producer Bas Bron zijn in tekst en muziek de genieën van de Nederlandse pophop.

Interview **Minou op den Velde** Fotografie **Merlijn Doomernik**

De Jeugd van Tegenwoordig tussen de MTV-sterren in Liverpool, hoe was dat?

P. Fabergé (26, echte naam: Pepijn Lanen) Tussen buitenlandse sterren ben je als regionale artiest niets waard. Zo'n avond is best saai: je zit in de zaal te kijken naar een stipje wat dan Beyoncé of Kanye West is.

Vieze Fur (25, echte naam: Freddie Tratlener) Ik moest een kwartier in de rij staan voor mijn eigen drank en we mochten niet in het echte vipgedeelte komen. Nogal knullig. Verder was het wel leuk: ik ben met Ollie naar Tate Liverpool geweest.

Willie Wartaal (26, echte naam: Ollicio 'Ollie' Locadia) Ik vond vooral het hotel erg leuk, want er was Amerikaans showworstelen op televisie. Eerlijk gezegd vond ik de hele ervaring wel motiverend, want ik realiseerde me: we zijn nog geen Kanye West, toch? Dáár optreden, dat zou ik ook wel willen, en misschien kan ik het nog beter ook. Maar de taal werkt niet echt mee hè.

Voelen jullie je verbonden met de Nederlandse hiphopscene?

Willie Niet echt. Extince is goed, maar verder mis ik eigenheid. Kempri is bijvoorbeeld een vette rapper, maar hij is naar twee producers toegestapt die hem kutbeats hebben gegeven. Typisch Nederlands: Amerikaanse beats namaken.

Ik hoop dat alles wat ik maak blijvend is. Dat mijn liedjes als ik dood ben nog

op Sky Radio gedraaid worden. Maar ik denk dat Pete Philly & Perquisite daar eerder voor in aanmerking komen, omdat het saaie, makkelijke muziek is, lekker voor iedereen. Cellootje: leuk!

Hoe kwamen jullie in de hiphop terecht?

P. Fabergé Mijn oudere broer vond hiphop vet, dus ik ook. Al snel kocht ik Public Enemy en LL Cool J. Toen was ik zes of zeven. Het was de energieke cadans van de vocalen en de beats die het hem deden. Een wereld van verschil met alle andere muziek.

Willie Vanaf een jaar of acht schreef ik rapjes in het Nederlands. Ik weet nog dat het Sinterklaas was en mijn moeder zei: zet je schoen! Maar ze was uitgegaan en was pas thuisgekomen toen wij al wakker waren, dus kon ze het cadeautje niet meer in die schoen zetten. Dus ik ging heel erge liedjes maken voor Sinterklaas, over dat ik boos op hem was. Het zat er al vroeg in, hahaha. Op mijn dertiende kocht ik het eerste album van Busta Rhymes, *The Coming*, en vanaf

dat moment was ik helemaal *into* hiphop. Extince, De Spookrijders en Brainpower kwamen toen met Nederlandse raps en ik dacht: misschien moet ik daar ook mee verder.

Fur Ik woonde in Amsterdam-Noord en Ollie was mijn beste vriend van de middelbare school. Hij had zijn draaitafels bij mij geparkeerd en iedere dag zaten we clips te kijken. Die videoclips die nu cliché zijn, bijvoorbeeld van Hype Williams, met glimmende auto's en vette kleuren, die waren toen net nieuw, en dat superkitsche, platte, gelikte, daar ging ik gek op.

Willie We hadden wel de praatjes dat we muziek zouden gaan maken. Niet voor meisjes ofzo, daar waren we nog niet mee bezig, maar gewoon om te clippen, om goed voor de dag te komen.

Fur Ollie begon te rhymen in de buurt. Mensen deden dat gewoon. Elkaar een beetje kraken, bij iemand thuis. Heel kinderachtige rijmelarij, heel basic lopen etteren als uitlatklep – want er was verder niks te doen.

Watskeburt?! was mijn allereerste keer in de studio, én de eerste keer dat er iets op de band kwam waarbij je microfoon niet de headphone was waar je iets doorheen stond te schreeuwen. Iedereen ging gek op dat nummer dus moest er een album komen.

P. Fabergé Vanaf dat moment raakte alles in een stroomversnelling. We konden vrijwel meteen zoveel optreden dat we

De Jeugd van Tegenwoordig is te zien op festival Noorderslag in Groningen

17 januari, 21:00 uur

Optreden fokt wel met je. Je staat op het podium, het publiek gaat los, en dan zit je opeens thuis, in je eentje

Van links af: P. Fabergé, Fur en Willie Wartaal

een riant maandsalaris hadden. Heel relaxed, maar ook wennen. Ik deed Europese Studies, maar het duurde best lang voordat ik dacht: ik stop er maar mee.

Hoe komen de teksten tot stand?

Willie We schrijven alles samen in de studio, om de lol van het moment meteen vast te leggen. Meestal ben ik het duidelijkst, zodat je weet waar een nummer over gaat, Pepijn gaat er dieper op in en Freddie is gewoon helemaal weg.

We hebben laatst een nummer opgenomen met de rapper Dio: *Ruimteschip*. Dio begint, en dan maak ik binnen het onderwerp wat leuke, makkelijke vergelijkingen. Ik zeg dat ik voelsprietten heb, en dat dat meisje dat leuk zal vinden, en ik noem het meisje aardling. Het IJtje-IJburg — is de naam van mijn planeet, en daar is een tekort aan kontje — dat soort dingen. Pepijn gaat er helemaal in, die zegt dat hij een glitterprins is en van de aarde een disco wil maken, en Freddie gaat gewoon helemaal los.

Fur Het onderwerp is meestal een woord of belachelijke situatie, iets dat we zelf hebben meegemaakt. We traden bijvoorbeeld op in Salou. Op het vliegveld stond een vrouw van rond de 45 in de rij te klagen, om een saamhorigheidsgevoel te creëren zeg maar. Pepijn zag dat en begon het mee te spelen: Mevrouw, als Pimmetje nog geleefd had... En je zag haar denken: Ja! Dan stond ik nu niet in de rij! Dat soort *crazyness* bij mensen, daar gaan we voor. Die rare, domme dingen die mensen doen omdat ze mensen zijn, vind je natuurlijk ook terug bij jezelf en daar gaan onze teksten over.

Willie Het refrein maken we samen, en daarna schrijft iedereen zijn eigen teksten. Ik doe vooral veel op klank. Dan hoor ik de beat en denk: wat voor klank zou hier vet op zijn? Dan verzin ik dus een ritme, puur met klanken, en dan ga ik daar woordjes op invullen.

Op internet voeren jullie fans hele discussies over wat woorden als 'kerk' of 'pak' betekenen.

Willie *Kerk*, dat komt van Snoop Dogg die *church* zegt als-ie het ergens mee eens is. *Pak* is coke.

Verhalen vertellen met een diepere laag; ik denk dat de Jeugd meer die kant op zal gaan

Fur Nieuwe woorden verzinnen, dat heb ik altijd gedaan. Mijn moeder zei ook vaak dingen waarvan ik dacht: hè, wat bedoelt ze? Woorden als donkerte, bijvoorbeeld. Als er iets verkeerd gaat in een woord is dat vet. André Hazes deed dat ook, die zong: 'Soms denk ik bij mijn eigen...' Nieuwe woorden ontstaan door mensen die schijf aan taalregeltjes hebben of gewoon dom zijn, maar iedereen begrijpt tóch wat ze bedoelen. In plaats van dat je een hele zin nodig hebt gebruik je één woord, en daardoor krijgt zo'n woord ook meer waarde.

Fur, jij schreef Niet als jouw, over je relatie die uitging. Stiekem een heel gevoelig nummer.

Fur Echt een verhaal vertellen waar mensen iets mee kunnen vind ik het leukste, en het blijft ook in mijn stijl: *over the top* zonder dat je gaat liegen. Als je in je hoofd met zoiets bezig bent is het raar om alleen maar feestnummers te maken. En ik denk dat de Jeugd ook meer die kant op zal gaan: verhalen vertellen met een diepere laag.

Willie Toen we die tekst hoorden was het: jeetje, dat is wel héél persoonlijk. Sommige dingen die hij beschrijft – daar waren we gewoon bij! Maar zo'n nummer heeft de plaat echt nodig.

Fur Of dat meisje nog gereageerd heeft? Jawel, ze heeft ook iets leuks terugemaakt voor mij, ze is fotograaf. Een hele mooie fotocollage met een opengereten borstkas — dat was zichzelf — met de darmen eruit en daarin zie je de tekst van een Dolly Parton-liedje: *I think I'll never*

try to love again — zoiets. Of het nu weer aan is? Dat hoor je op het volgende album, heheheh. Goeie cliffhanger.

Er wordt nu in de media en politiek een debat gevoerd over de seksuele moraal onder jongeren. Wat vinden jullie daarvan? Op de hoes van de debuut-cd Parels voor de zwijnen lieten jullie nog naakte vrouwen uit een trog eten.

Fur Mensen moeten kunnen relativiseren. Het zijn de hiphop clichés, maar dan uitgevoerd tot in de diepte. Daarmee ben je iedereen een paar stapjes vooruit. Mensen die dat niet snappen, die zijn toch dom.

Willie In mijn teksten moet ik kunnen zeggen wat ik wil, maar in onze videoclips laten we nooit chicks dansen. De muziek is goed genoeg. Als vrouwen tegenwoordig in clips een liedje zingen kijken ze geil in de camera. Belachelijk! Ik zou me schámen. Heel veel meisjes denken dat ze zich ook zo moeten gedragen omdat Beyoncé en Britney Spears het ook doen. Het is een beetje dubbel. Aan de ene kant vind ik het heel leuk en doe ik er tot op zeker hoogte aan mee als ik uitga en aan de andere kant denk ik: jeetje. Lieve mensen.

Dus al die teksten over seks en sletjes zijn een kritisch commentaar op de samenleving?

Willie Dat ga ik niet zeggen. Lullig hè? Ik speel daar graag mee. Ik beschrijf wat ik zie en wat ik soms heb meegemaakt. Het is leuk om te kijken hoe ver je kunt gaan.

Fur Kijk, als een meisje een jongen oraal heeft bevredigd en hij vertelt dat aan zijn vrienden, dan snap je wel dat het geen rooskleurig verhaal wordt over liefde. Mensen zijn vies maar dat hoort er wel gewoon bij.

P. Fabergé Er komen bij ons vaak woorden als slet en bitch voorbij, maar dat gaat meestal niet over seks met losbandige vrouwen. Het is meer een soort klankinvulling op een bepaalde plek. Ik maak trouwens meer muziek om me te onttrekken aan de maatschappij dan om er constructief kritiek op te leveren. Ik word misselijk van Jan en alleman die zich bemoeit met het maatschappelijk

**Nieuwe
woorden
ontstaan
door mensen
die schijt aan
taalregeltjes
hebben of
gewoon dom
zijn, maar
iedereen
begrijpt
tóch wat ze
bedoelen**

debat. *DWDD* belde bijvoorbeeld Willie op, of-ie niet een rapje wilde komen doen omdat Obama president was geworden. Beetje jammer. Als je Willie ook maar een beetje kent, zou je weten dat politiek hem niks kan schelen. En dan bellen ze hem op omdat ze, weet ik veel, zijn nummer toevallig hebben of omdat-ie zwart is. Rappers worden gezien en ingezet als een soort apparaat ofzo. Gelukkig weten de meeste mensen wel dat wij niet geïnteresseerd zijn in actieve interactie met lopende zaken.

Die drugsfestijnen waar jullie over rappen, hebben jullie daar nu nog tijd voor?

P. Fabergé Nee, ik drink nu helemaal niet meer met optredens, dat gaat niet met

vier shows per week. Toen we destijds begonnen hadden we ineens geld, we moesten veel optreden terwijl we dat nog nooit gedaan hadden, en dan dronken Freddie en ik best veel, tegen de zenuwen. Als je dan ineens vrij had was drinken ook weer niet genoeg. Dan wilde je nog harder gaan. Maar op een gegeven moment kwam er een ommekeer, we gingen meer sporten en werden meer gefocust.

Willie Of het nou een optreden is of in de studio... ik wil gewoon nuchter zijn en goed zien wat er gebeurt om ervan te kunnen leren. Op het podium houd ik alles in de gaten: ik let op Freddie en Peppijn — zij ook op mij — en ik check: wat

doet de dj of: dat meisje daar doet niet leuk mee, moet ik straks even wat over zeggen; zo ben je bezig. We zijn zo goed op elkaar ingespeeld dat het soms eng is.

Het klinkt misschien gek, maar inmiddels is optreden gewoon werk. Ik wil heel goed worden daarin, de beste in Nederland. En dan moet je dus je game upstappen en opletten, maar ik vind dat tegelijkertijd ook moeilijk, omdat ik een dromer ben. Optreden fokt wel met je. Je staat op het podium en het publiek gaat helemaal los, en dan zit je opeens thuis, in je eentje. En dat is toch wel even minder ofzo. Ik vind het heel leuk, dat is het ding niet, maar soms heb ik toch het gevoel dat ik het misschien vetter zou moeten vinden dan ik het vind. Gek hè? ←